

Projektinformation

OVERORDNET BESKRIVELSE AF INDSATSEN

Nepal – børns vilkår, rettigheder og muligheder

Nepal er et af de mindst udviklede lande i verden. Befolkningen tæller cirka 23 millioner, hvoraf 52% er under 18 år og 64% af befolkningen er analfabeter. Dette er ikke overraskende når man ved, at 30 % af børnene aldrig kommer i skole og kun 27 % af dem fuldfører grundskoleniveau. De fattigste, mest udsatte og marginaliserede børn og deres familier føler sig magtesløse og ude af stand til at forandre situationen, og mangler støtte fra de folkevalgte og adgang til sociale tjenester.

I tillæg til dagliglivets vanskeligheder, er disse børn også tvunget til at kæmpe mod diskrimination baseret på Hinduernes kastesystem. Flertallet af Nepalesere praktiserer Hinduisme og dermed et kastesystem som legitimerer diskriminering.

Et resultat er, at folk fra lavkassen 'Dalit' ikke har tilstrækkelig adgang til tilstedeværende sociale tjenester, uddannelse og arbejde. Dette har skabt en ond cirkel hvor Dalit kasten har vanskeligheder med at undslippe fattigdom og avancere socialt.

Nepalesiske piger og kvinder kæmper med sociale, politiske og økonomiske begrænsninger, der udgør ekstra udfordringer i forsøget på at forbedre deres levevilkår. Nepal er et af få lande hvor kvinder i gennemsnit dør før mænd og hvor antallet af kvindelige analfabeter er oppe på 75% sammenlignet med 40% for mænd. Piger i Nepal må arbejde meget hårdere end drenge og er overlæsset med ansvar og ofte nægtet uddannelse og basal ernæring. Mange forældre betragter en pige som "en andens ejendom" siden hun skal giftes og forlade familien, så de ser ingen grund til at investere i datterens fremtid. Mange kvinder i Nepal befinder sig dermed i en negativ social situation hvor de mangler uddannelse og kundskaber, er overbebyrdet med arbejde og lever i forhold med overgreb og kun lidt håb for fremtiden.

Det er CNs filosofi og erfaring, at for at børn skal kunne udnytte deres basale rettigheder, må de først kende til dem, forstå dem og forholde sig til dem og handle på dem i deres daglige virke. For udsatte og marginaliserede børn og deres familier kan en sådan viden føre til store forandringer i børnenes og deres forældres liv. Dette er et første skridt mod at indgå i debatten der kan gøre de folkevalgte opmærksomme på, at de har et medansvar for afhjælpningen af disse familiers og børns situation. Ifølge CN og CN-DK er dette kun muligt hvis lokalsamfundet er involveret og civilsamfundet mobiliseret.

¹ UNESCO. <http://portal.unesco.org>. World Adult Illiteracy Rates, 2000.

Lokale myndigheders og andre organisationers indsats i sektoren

Flere private og offentlige, internationale og nationale organisationer i Pokhara-området arbejder med børns vilkår, rettigheder og udvikling. Flere af disse projekter, tiltag og programmer komplementerer CNs arbejde med CSHGer (child self help group), men ingen arbejder så målrettet og direkte med bemyndiggørelse af børn som CN igennem deres CSHG program. CSHG tilgangen er nytænkende og lærerig – også i forhold til andre lokale organisationer – fordi børnene er de styrende og CN blot har en faciliterende rolle.

Staten tilbyder helt basale uddannelsesprogrammer for børn, som ikke er i stand til at følge konventionelle skoler. De skaffer materialer og et lokale til at afholde 10 måneders morgentimer. Ofte er viljen dog større end vejen i disse tiltag og programmerne er dårligt forvaltede og lærerne mangler uddannelse, indsigt og redskaber til at arbejde med udsatte og marginaliserede børn. Der er ingen opfølgning eller støtte til børnene, der sikrer at de får noget ud af at deltage i programmerne og børnenes familier involveres ikke, hvilket yderligere betyder en reduceret chance for programmets bæredygtighed. Også forskellige NGOer, INGOer og lokale græsrods-, ungdoms- og mødregrupper arbejder med børn, deres rettigheder og udvikling. Blandt andre arbejder organisationen CWIN (Child Workers in Nepal), som en af de mere kendte, med oplysning om og anerkendelse af børns rettigheder. CN samarbejder, som nævnt ovenfor, med såvel lokale myndigheder som organisationer i Kaski, Parbat og Tanahun distrikterne.

Indenfor uddannelsessektoren støtter Danida 'Basic and Primary Education Programme' (BPEP II) som arbejder på at forbedre kvalitet i uddannelsen, at styrke skolernes institutionelle kapacitet og forvaltning og at øge adgang til skolegang for børn, specielt for børn fra fattige og marginaliserede grupper. Arbejdet gennemføres med fokus på menneskerettigheder i forhold til Dalits (lavkaste) og andre undertrykte grupper i samfundet.

Indsatsen i forhold til uddannelse og menneskerettigheder er således i tråd med Children Nepals formålsparagraf samt grundtanken bag CSHG programmet. Ved at sigte på at ruste børn, som lever under særligt vanskelige forhold, ved at forbedre deres selvværd og levevilkår, er CNs foreslåede indsats på linie med rationalet for BPEP II. Hvor BPEP II fokuserer på udvikling af de mere overordnede institutionelle strukturer og organisationskapaciteter, arbejder CN mere på græsrods- og lokalsamfundsniveau. Rita Tisdall, ex-bestyrelsesmedlem for CN-DK, er netop blevet udsendt som rådgiver for Danida på BPEP II, hvilket oplagt indbyder til samarbejde imellem CN og BPEP II såvel i det daglige arbejde samt i forbindelse med monitorerings- og evalueringsbesøg fra CN-DK.

Ideens opståen

I oktober 1999, kom syv børn til Children Nepal og spurgte om hjælp til at danne en gruppe for at promovere børns rettigheder og udvikling. De havde kendskab til CNs øvrige

arbejde med skole og familiestøtte til udsatte og marginaliserede børn og så derfor en mulighed for at finde støtte til deres projekt hos CN. Børnene dannede gruppen, som, med hjælp fra CN, planlagde og gennemførte med stor succes en række kreative aktiviteter, blandt andet musik og sang konkurrencer. Samarbejdet med disse børn gjorde for alvor CN opmærksomme på de evner, kræfter og muligheder der ligger hos selv udsatte og marginaliserede børn når først de får lov at tage ansvar, bliver taget alvorligt. Dette blev startskuddet til CSHG. CN-DKs formand Peer Ortvald var på daværende tidspunkt frivillig ved CN og har siden fulgt programmet tæt.

CSHG blev sat i gang i Kaski distriktet hvor Pokhara og dermed CNs center er placeret. Ideen spredte sig hurtigt, nye grupper opstod og aktiviteter blev gennemført af grupperne hver for sig eller i samarbejde grupperne imellem. Projektet var en sådan succes, at børn fra de omkringliggende distrikter, Tanahun og Parbat, begyndte at henvende sig til CN. CN indså, at en udvidelse og styrkelse af programmet ville være på sin plads, men også, at en sådan udvidelse ville kræve god forberedelse og støtte til at få et bæredygtigt støtte- og sparringsnetværk etableret i de nye distrikter.

I efteråret 2002 var CNs leder Ram Chandra Paudel, i Danmark og CSHG programmets succes og ideerne om udvidelse blev diskuteret med CN-DK. Diskussionen mandede ud i en beslutning om, at Ram skulle vende tilbage til CN og gennemføre forundersøgelser, bl.a. en analyse af programmets styrker og svagheder, med sigte på at søge om støtte fra Danida der har oprettet den såkaldte minipulje hvor mindre NGOer kan søge om midler til projekter i udviklingslande. Planen var at søge om midler til en udvidelse af projektet til yderligere 2 distrikter. Projektet skulle således være det første større projekttiltag gennemført i samarbejde med CN-DK og skulle udover projektets egne målsætninger gennem grundige evalueringer og monitoreringer bidrage med nye metodiske erfaringer om bemyndiggørelse af udsatte og marginaliserede børn.

Forberedelsesprocessen

CN har siden Rams tilbagevenden til Nepal i 2002 afholdt flere møder, workshops og diskussionsrunder mellem CN, de nuværende CSHGer, statslige instanser og lokalsamfundsmedlemmer. Formålet med møderne var at dele erfaringer om arbejdet med børns vilkår, rettigheder og bemyndiggørelse i Nepal generelt og specifikt i Kaski, Parbat og Tanahun distrikterne. Møderne var sammensat således at CN fik delt erfaringer om børns vilkår i Nepal med en så bred skare af Nepalesere som muligt - forskellige etniske grupper, kvinder og mænd, børn og voksne, mennesker med forskellig social og kastemæssig baggrund. Resultatet af disse erfaringsindsamlinger blev forenet med resultatet af den analyse af styrker, svagheder, muligheder, trusler (SWOT-analyse) som blev gennemført med de eksisterende CSHGer samtidig med, at der blev taget højde for de demografiske og kulturelle faktorer i de tre distrikter den ønskede udvidelse af programmet skulle finde sted i. Flertallet af de nuværende CSHG medlemmer og flere CSHG ledere er udsatte eller marginaliserede børn og deres input har haft særdeles stor

vægt i planlægningen af indsatsen. Baseret på disse møder og erfaringer fra CSHGer i Kaski distriktet, udfærdigede CN og CSHG medlemmer i fællesskab en tre års plan for udvidelsen af CSHG programmet ind i to nabolistrikter.

På baggrund af de foretagne forundersøgelser og den nedskrevne femårsplan udfærdigede CN herefter et projektforslag, som blev sendt til CN-DK til gennemsyn og diskussion. I sommeren 2003 kom Ram Chandra Paudel til Danmark for at deltage i "Images of Asia - Black Box Project". Dette gav mulighed for en grundig diskussion af projektforslaget, budget, samarbejde og organisering af implementering med CN-DK. Endvidere er projektforslaget to gange blevet diskuteret med Ninna Lauritzen fra Projektrådgivningen i Århus, som fandt det særdeles interessant og nytænkende i relation til arbejdet med børns rettigheder og bemyndiggørelse. Hendes feedback og forslag til ændringer og forbedringer er blevet indarbejdet i tæt dialog mellem CN og CN-DK. I det ansøgningen kræves afleveret på dansk har den sidste del af skriveprocessen fundet sted hos CN-DK – dog stadig i tæt dialog med CN.

Specifikke Analyser

CN og CN-DK har erhvervet særdeles grundig viden om udsatte og marginaliserede børns vilkår og muligheder i de tre distrikter gennem de mange møder, workshops og diskussioner, gennemført siden opstarten af såvel det nuværende CSHG projekt som gennem forberedelserne til udvidelsen af projektet. Endvidere har adskillige analyser foretaget løbende i CNs historie klart beskrevet de kulturelle, sociale, religiøse og politiske træk i det nepalesiske samfund der for adskillige børn (og voksne) – specielt piger og kvinder – sætter gang i en række negative udviklingsspiraler der fastholder udsatte, marginaliserede og socialt udstødte.

I starten af 2003, holdt CN en workshop med 28 CSHG ledere (12 piger, 16 drenge), i alt fem dage over en periode på tre måneder. Gennem partcipatoriske metoder faciliteret af CNs erfarne ansatte gennemførte CSHG lederne en analyse af CSHGer styrker, svagheder, muligheder og trusler (SWOT- analyse). Baseret på denne analyse, udarbejdedes en femårsplan for udvidelsen af CSHG og derved danner analysen baggrund for projektet. Konklusionerne fra analysen indgår i problemanalysen.

Samtykke fra lokale og/eller nationale myndigheder

CN arbejder med tæt kontakt til lokale myndigheder og har ikke bare deres samtykke, men har også i processen udtrykt deres støtte. At denne indsats med tiden skal kunne mærkes i samfundet som helhed og være bæredygtig afhænger af, at lokale myndigheder og organisationer ønsker at tage spørgsmålet om børns rettigheder og udvikling alvorligt og derved bliver CSHG gruppernes og CNs samarbejdspartnere. CN har godkendelse og støtte fra de 3 distrikters administrative enheder: District Welfare Boards, Village Development Committees og District Education Office.

Hovedproblemer bag indsatsen

Hovedproblemet for indsatsen har baggrund i den negative spiral i det nepalesiske samfund (ikke mindst kastemæssigt) som fastholder udsatte, marginaliserede og socialt udstødte børn (fx lavkastebørn, gadebørn, tjenestepiger/-dreng, slumbørn, børn med handicap) – særligt piger – i en position hvor de ikke har mulighed for at udvikle sig socialt, fagligt eller politisk.

Ud fra SWOT-analysen (nævnt ovenfor) og CNs samlede erfaringer og analyser konkluderede CN, at fordi kastesystemet er en del af kulturen, vokser børn op i forvisning om, at de er enten bedre eller mindreværdige end andre – en vane og lærdom der svær at bryde. Således rummer den nuværende samfundsstruktur ikke social integration af børn med forskellig baggrund. At de holdes adskilte og derved aldrig ser hinanden som jævnbyrdige, fører tit til uvidenhed der igen fører til diskrimination, undertrykkelse, stereotyper og endog vold.

Denne indbyggede diskrimination i samfundet både fører til og er et resultat af et liv under underprivilegerede forhold med begrænsede muligheder for børns udvikling af sociale kompetence og uddannelse. Mange børn – særligt piger – må arbejde hårdt for at støtte deres familier og bliver nægtet basale menneskerettigheder. Diskrimination og mangel på muligheder skaber tristhed, vrede, frustration og frygt. Ude af stand til at fuldføre en basal uddannelse, ikke accepteret i skoler og templer og samtidig nægtet sociale ydelser, havner børnene i en nedadgående spiral hvor de er forvirrede omkring deres eget liv og måske løber hjemmefra. Ydmyget, domineret og udnyttet føler børnene, at fremtiden er uden håb og, at de ikke har mulighed for at skabe forandring – hverken personligt eller samfundsmæssigt.

Det stod endvidere klart at magtstrukturerne i Nepal ikke opfordrer til fri tænkning. Børn lærer passivt at vente på, at en eller anden autoritet fortæller dem hvad de skal gøre. Skolesystemet skaber disciple, ikke ledere. Børnene lærer at acceptere, at det der undervises er korrekt, ikke at stille spørgsmål, reflektere og tænke selv. Gradvist mister de deres kreative evner og indretter sig i det eksisterende samfund. Dette muliggør, at den onde cirkel af fattigdom og diskrimination bibeholdes. Konklusionen var således, at bekæmpelse af de negative følger af diskrimination kræver bedre, tolerante, vidende borgere og fremtidige ledere.

De underliggende årsager kan således kortfattet beskrives som:

1. Kastesystemet og de diskriminerende traditionelle syn på 'lav kaste' folk, piger og kvinder samt mennesker med handicap.
2. Mangel på uddannelses- og demokratiske udviklingsmuligheder for børn.
3. Mangel på børns mulighed for at blande sig socialt med børn fra andre etniske grupper, kaster, køn og sociale baggrunde.
4. Lokalsamfundets mangel på kendskab og støtte til børns rettigheder og udvikling.

Piger og drenges særlige forudsætninger

Kønsaspektet har været en central komponent siden starten af projektet idet alle undersøgelser, analyser og erfaringer viser, at udsatte piger ofte er dobbelt diskriminerede idet de møder både køns- og kastediskrimination. Indsatsen retter sig alligevel mod både drenge og piger i de tre distrikter ud fra den ovenfor beskrevne filosofi om at møder på tværs af køn, etnicitet, kaste og social baggrund skaber god grobund for forandring.

Kønsaspektet er i processen blevet indarbejdet på forskellige måder:

- Det har været et fast punkt på dagsordenen i diskussioner og dialog med CN omkring udviklingen af projektet.
- Flere piger end drenge er i øjeblikket CSHG medlemmer. Det er besluttet at ansatte og frivillige skal forsøge at holde fast i denne ratio i deres opsøgende arbejde i relation til etableringen af de nye CSHG.
- Workshops og møder for CSHG medlemmer vil blive planlagt på en sådan måde at pigernes muligheder for deltagelse bliver optimale.
- I forbindelse med den løbende monitorering og evaluering vil der blive afholdt workshops hvor der arbejdes med piger og drenge adskilt.
- Endvidere vil CN i træningen af CSHG medlemmers trænere sørge for en ligelig fordeling mellem kønnene.

Indsatsens formål

Projektets langsigtede mål er, gennem bemyndiggørelse af børn, at bidrage til nedbrydelsen af de diskriminerende og negative samfundsspiraler beskrevet ovenfor. Samt at udvikle og opkvalificere de metoder og den organisering der ligger til grund for CNs nuværende CSHG program således at konceptet med tiden kan udbredes til endnu flere distrikter. Det er således et yderligere langsigtet mål at konceptet CSHG gøres effektivt, succesfuldt, anerkendt og ikke mindst bæredygtigt.

For at nå disse langsigtede mål søger projektet at opfylde de tre nedenstående målsætninger for projektet. Målsætningerne forholder sig til tre niveauer af specifikke problemstillinger:

1. Bemyndiggørelse af børn

Projektet skaber muligheder for, at børn selv kan organisere sig, analysere deres situation i lokalsamfundet i henhold til børnerettigheder, og gennem egne initiativer forsøge at forbedre den. Læringsprocessen for børnene bygger på oplevelser og refleksion. Aktiviteterne i CSHG'erne er derfor planlagt, gennemført og evalueret af børnene selv. CN bidrager med træning som kan styrke børnenes evner og viden.

2. Arbejde med magtstrukturerne omkring børn

Projektet arbejder med lokale myndigheder for at styrke disses bevidsthed om udsatte og marginaliserede børns behov for beskyttelse, omsorg og udvikling. Arbejdet foregår både

direkte gennem kurser og møder for lærere, bureaukrater, lokale politikere og mediefolk, samt gennem støtte til CSHGernes lobbyarbejde.

3. Institutionalisering, udvikling og udbredelse af CSHG metoden

Projektet vil udbygge CSHG-tilgangen som en metode til brug andet steds i Nepal. Efter tre år vil CN have opbygget en demokratisk og bæredygtig organisationsstruktur for CSHG. Gennem løbende, tæt evaluering vil CN-DK bidrage til en grundig erfaringsopsamling og dokumentation af CSHG arbejdet.

CN-DK vil løbende vurdere projektets succes, dels gennem observationer, interviews og casestudier ved halvårslige monitorerings- og evalueringsbesøg i Nepal og dels via de halvårslige statusrapporter fra CN. Endeligt vil konceptet blive grundigt evalueret ved den afsluttende konference, hvor erfaringer vil blive delt og spørgsmålet om konceptets videre udbredelse vil blive diskuteret.

Projektets målgruppe

Målgruppen for udvidelsen er ca. 1.500 børn mellem 12 og 18 år. Børnene er generelt marginaliserede i en sådan grad at de lever under Verdensbankens definerede fattigdomsgrænse. Børnene er primært udsatte og marginaliserede: lavkastebørn (Dalit), gadebørn, tjenestepiger/-drenge, slumbørn, børn med handicap og fattige skolebørn. Dog inkluderer CSHG også børn fra højere kaster og private skoler idet filosofien bag projektet er, at tolerance, empati, solidaritet og social integration udspringer af samarbejde, venskaber og forståelse på tværs af sociale, økonomiske og religiøse baggrunde. Derfor er CSHG grupperne oftest sammensat på tværs af disse skel.

Pigers/kvindes langsigtede interesser

Alle CSHG aktiviteter bidrager til kvinder/pigers langsigtede interesser i det de inddrages aktivt i arbejdet med beskyttelse af børns rettigheder og udvikling af lederskab. I tillæg til disse generelle aktiviteter er tre aktiviteter planlagt som specielt retter sig mod kvinders behov.

- Foredrag om køns bevidsthed og ligestilling samt konsekvenserne af stereotype kønsroller.
- Oplæring af unge piger (fra 15 år+) som vejledere i seksualoplysning for jævnaldrende.
- G.L.O.W (Girls Leading Our World) lejre, som giver mulighed for, at piger mellem 12 og 18 mødes og bl.a. lærer om kønsligestilling, kommunikation og beslutningsdannelse, karrierevalg og uddannelse, kvindehandel og seksualundervisning.

Indsatsens strategi i relation til problemanalyse, målsætninger og målgruppe

Strategien for implementeringen bygger på en kritisk analyse af uddannelsessystemets, og endog mange Ngo'ers, indsats overfor børn i Nepal. Børn fastholdes i afmagt fordi de ikke

får muligheder for selvstændigt at undersøge og (for)handle, og derved at kende deres evner og potentiale. Dette har været CNs erkendelse efter mangeårigt arbejde med børn i Nepal. I begyndelsen brugte CN en service baseret tilgang, men opdagede hurtigt, at dette var med til at skabe afhængighed blandt de involverede børn og deres familier, og desuden bidrage til at bibeholde de negative stereotyper omkring de udsatte og marginaliserede børn som "trængende" og ude af stand til at tage vare på sig selv. Derfor adopterede CN en mere deltagerstyret tilgang hvor børnene selv arbejder for at forbedre deres situation mens CN optræder som deres guide og støtte indtil de er i stand til at tage vare på sig selv.

Gennem den foreslåede indsats, bliver børn rustet til at forhandle om deres rettigheder og arbejde sammen for at forbedre deres egen og andres situation. Børn er i stand til at kæmpe for deres rettigheder og foretage positive ændringer i deres liv, hvis de får mulighed for at gøre dette og samtidig bliver udstyret med den nødvendige kundskab og støtte. Det er dette projekts mål at bidrage til bemyndiggørelse af cirka 1.500 børn i Kaski, Parbat og Tanahun distrikterne i Nepal gennem opstart og støtte til børneselvhjælpsgrupper. Denne målsætning kræver en indsats på flere niveauer, bemyndiggørelse af børn, gennem organisering i grupper, og arbejde med magtstrukturerne omkring børn, gennem orientering og lobbyarbejde omkring børnerettigheder. Samtidig er det projektets mål at videreudvikle CSHG tilgangen så den står klart som et værktøj for andre børn og børnerettighedsorganisationer i Nepal. Det udgør det sidste niveau i projektet: institutionalisering, udvikling og udbredelse af CSHG metoden. Indsatsen består derfor af tre integrerede komponenter. Strategien for CSHG'erne er på mange måder identisk med de af CN afprøvede fremgangsmåder som beskrevet ovenfor, men en del organisatoriske aktiviteter er blevet tilføjet i kraft af udvidelsen af programmet til to nye distrikter. Endvidere er der sat stor fokus på fortalervirksomhed samt monitorering og evaluering som følge af ønsket om at udvikle metoder og generere erfaring der gør CSHG til et koncept, der på sigt kan udbredes yderligere.

Mænds og kvinders lige deltagelse

I de nuværende CSHG er der flere pigermedlemmer end drenge. At denne ratio bibeholdes projektet igennem sikres gennem, at de nuværende CSHG medlemmer er såvel intellektuelt som erfaringsmæssigt bevidstgjorte om vigtigheden af en ligelig kønsfordeling i grupperne og aktivt bruger denne viden i deres opsøgende arbejde. Den samme grundholdning ligger også hos de opsøgende CN-frivillige og distriktsfacilitatorerne som i deres arbejde opfordrer børn til at opstarte nye eller blive medlem af allerede eksisterende CSHG.

Nytænkende indsats

Det unikke ved dette projekt ligger i koblingen mellem bemyndiggørelse af børn, det store fokus på kreativitet i processen samt ikke mindst det store fokus på at børnenes bemyndiggørelse sker nedefra og på eget initiativ. Flertallet af de programmer der arbejder for/med unge i Nepal er styret 'ovenfra og ned' på en måde hvor de voksne dikterer handlingsplaner og disses gennemførelse til børnene. Ved denne tilgang bliver børnene hverken specielt rustet til at løse de problemer de ønsker at fokusere på eller i stand til at direkte kontrollere de ændringer, som de forsøger at gennemføre. Gennem CNs indsats bliver børnene udstyret med de nødvendige færdigheder til at foretage ændringer og blive stærke og handlekraftige ledere. Det er projektets overbevisning at børn er klar over og i stand til at forstå børns behov i samfundet bedre end flertallet af organisationer og at de føler ejerskab og stolthed over projekter og programmer de selv designer og implementerer med egne evner og ressourcer. Dette styrker børns tillid til egne evner, øger bæredygtigheden og skaber ledere for fremtiden.

Netop fordi tilgangen er nytænkende, bruger projektet en del resurser på at evaluere og dokumentere indsatsen. Gennem deltagerstyrede studier og selv-evalueringer, forsøger projektet også her at styrke børnenes ejerskab af processen.

Potentielle hindringer eller forsinkelser i indsatsen

Den igangværende politiske konflikt. Situationen i Kaski, Parbat og Tanahun distrikterne vurderes i øjeblikket som relativ stabil idet størstedelen af Maoisternes aktiviteter finder sted i det østlige lavland eller de yderste vestlige områder af Nepal. For at minimere de negative konsekvenser af konflikten vil CSHG distriktskontorerne udbyde træning af børnene samt yde råd og støtte til gruppernes arbejde. Således er det ikke nødvendigt, at CN foretager kontinuerlige rejser til andre distrikter, hvilket kan vise sig umuligt hvis konflikten intensiveres. I tillæg vil CN fortsætte med at arbejde tæt sammen med myndigheder og græsrodsorganisationer i distrikterne, så også de kan give støtte og råd til børnene efter behov. Vi planlægger desuden at holde møder med lokalsamfundene i distrikterne så folk er klar over vore positive intentioner og gennemskueligheden i vort arbejde.

Kommunikation. Landområderne i Nepal har ikke adgang til Internet og er derfor afhængige af det eksisterende postsystem (som både er upålideligt og langsomt), telefonforbindelse (ikke altid tilgængelig) eller budbringere. Imidlertid vil alle 3 nyoprettede distriktskontorer være Internet opkoblede og CSGH medlemmer i hvert distrikt vil derfra være i stand til at bruge Internettet som et kommunikationsmiddel. I tillæg vil de vigtigste træningsprogrammer blive afholdt i Pokhara og CSGH lederne vil ved årlige workshops formulere og koordinere årsplaner således at kontinuerlig kontakt mellem grupperne i andre distrikter ikke er nødvendig.

10 Bæredygtighed

Det er CN og CN-DKs klare opfattelse at selve konceptet CSHG er bæredygtigt. Projektet har allerede i sin første fase vist sig at vokse med lynets hast i kraft af børnenes egne ideer, iver og engagement, med kun et minimum af støtte fra CNs frivillige og ansatte. I det ansøgte projekt vil børnene blive trænet i at mobilisere lokale resurser, såvel materielt som finansielt. Distriktsstrukturen opbygges omkring medlemsbidrag fra de enkelte CSHGer, så de på sigt vil være bæredygtige. Der bliver yderligere lagt vægt på at børnene opnår ejerskab over de aktiviteter de udfører samt, at det er børn der rekrutterer nye børn og erfarne børn der underviser nye børn. Børnene bliver ældre med tiden og kan, som tre tidligere CSHG medlemmer allerede har gjort det, indgå i CNs korps af frivillige eller de kan danne (lokale) støttegrupper for nyoprettede CSHGer. Ved at involvere familier, lokalsamfund, græsrodsorganisationer og lokale myndigheder, vil man skabe både økonomiske, institutionelle og faglige medspillere som sammen med netværket af CSHGer selv er i stand til at køre projektet videre – endog ind i nye distrikter.